

בש"פ 1438/16 - מיכאל גורלבסקי, ד.נ. הנדסה תכנון וייעוץ בע"מ נגד
מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1438/16

כבוד השופט י' הנדל
1. מיכאל גורלבסקי
2. ד.נ. הנדסה תכנון וייעוץ בע"מ

לפני:
המבקשים:

ג ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות עրר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז
מיום 3.2.2016 בתיק ע"ח 59445-12-15 שניתן על
ידי כב' השופטת נ' אחד

בשם המבקשים:עו"ד אשר אקסלרוד;עו"ד סיון מונק

בשם המשיבה:עו"ד ענת גולדשטיין;עו"ד ערן זלך

ההחלטה

מוניחת לפני בקשה רשות עրר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (ע"ח 59445-12-15, כב' השופטת נ'
עמוד 1

אהד), במסגרת התקבל עורך המשיבה על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (ה"ת 15-12-4170, כב' השופט מ' מזרחי), לפיה הוחרגו נכסים ספציפיים מצויי תפיסה נכסים שהוטלו על מלא נכסיהם של המבוקשים.

1. המבוקש 1 הינו המיסד והבעלים של 75% ממניות המבוקשת 2 (להלן: החברה). כנגד המבוקשים נוספים נפתחה חקירה בגין חשד לצחיה בחזוי עבודה מול חברת נתיבת ישראל (להלן: נת") כתוצאה מעבירות שוד. ביום 2.11.2015 הפכה החקירה לגלויה, נערכו מספר חסודים, נחקרו מספר מעורבים וכן נתפס רכושם בפועל בהיקף כולל של 5.5 מיליון ש"ח בצווי תפיסה זמני מכוון הוראות סעיף 26 ו-21(א) לחוק איסור הלבנתה הון התש"ס-2000, יחד עם סעיפים 32, 34 ו-43 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969. לאחר פנית המבוקשים למשטרה בבקשתה לשחרור חלק מן התפוסים, הסכימה המשיבה לשחרר כספים אשר הוסכם כי שייכים לצדדים שלישיים. אלה הם חלק מכassets שננתפו מכספת של המבוקש, וכן 50% מיתרת הכספיים שב בחשבון הבנק שלו ושל זוגתו מכוח הלכת השיתוף. לאחר זאת, הגיעו המבוקשים בקשה לבית משפט השלום לשחרור חלק מן הכספיים התפוסים השייכים לחברה, לצורך הוצאות הכרחיות של החברה ועובדיה.

בית משפט השלום הורה ביום 10.12.2015 על שחרור חלק מן הכספיים התפוסים, בהתאם לדרישת המבוקשים. עורך שהוגש על החלטה זו התקבל (בית המשפט המחויז מרכז-lod בע"ח 31586-12-15 מיום 16.12.2015, כב' השופטת נ' אחד) ונקבע כי התקיך יוחזר לבית משפט השלום לצורכי קיום דין במעמד שני הצדדים. בדיון זה, בית משפט השלום קבע (החלטה מיום 21.12.2015) כי מכלול הריאות שהוצעו בפנוי, חסויות וגלויות, מקומות תשתיות ראיותanca הkazaה הממצימה עילית חילוט. עם זאת, נקבע כי על מנת למנוע פגיעה מצדדים שלישיים ובכדי שלא למנוע את המשך פעילות החברה, יש לשחרר חלק מן הכספיים התפוסים. על כן שוחרר סכום כולל של 492,560 ש"ח, בהתאם לקבעתו הראשונית מיום מיום 10.12.2015.

על החלטה זו הגישה המדינה עורך לבית המשפט המחויז. בית המשפט המחויז קיבל את העורך וקבע כי אין לשחרר כספים מן התפוסים (ע"ח 59445-12-15, החלטה מיום 3.2.2016, כב' השופטת נ' אחד). צוין כי המדינה הסכימה לשחרור 270,000 ש"ח שעשוים להספיק להतנהלות החברה ותשולם משלכות. כספים נוספים שעומדים לרשות החברה וצריכה הם כספים שהוא עתידה לקבל מגופים נוספים עם התקשרה החברה, בסכומים שאינםZNICHIM ומגיעים לכדי 3,500,000 ש"ח. עוד צוין כי על פי החומר הסודי צווי התפיסה מכassets נכסים שאינם בעלי כדי היקף העבירה, כך שכל שחרור של כספים נוספים יקטין משמעותית את האפשרות לחייב את כספי העבירה לאחר הרשעה.

על החלטה זו הגיעו המבוקשים את בקשה רשות העורך שבפני. לטענתם, בית המשפט המחויז נסמך על הנחות שגויות - הכספיים ששוחררו בהסכם המדינה אינם שלו אלא שייכים לצדדים שלישיים או לאשתו, ולא ניתן להשתמש בכassets אלה לצרכי החברה. כמו כן ההנחה לגבי תקבולם עתידיים שגויה - חברת נת"י לא תעבור לחברה תקבולם בגין עבודות שבוצעו עד ליום פרוץ החקירה, בהתאם לצו, וכי שعلاה ממכتبיה שהגישה לבית המשפט קמא, ואין וודאות לגבי התשלום בגין עבודות שלאחר מועד זה. באשר לגופים נוספים עמים עובדת החברה, נטען כי תקבולם צפויים מהם יכנסו רק אם החברה תספק להם את העבודה לה התchieבה, עבודה שתוכל לבצע רק באם תמשיך את פעילותה. לצורך המשך פעילות זו, החברה נזקקת לסקומים המבוקשים. באת כוח המדינה טענה מנגד כי יש לדחות את הבקשה על הסף לאור העובדה שלא עולה מהmarket סוגיה עקרונית. לגופו של עניין, המשיבה סמוכה ידה על החלטת בית המשפט קמא בה נקבע כי לא הוכח שהחברה על סף קrise; הדגישה כי לחברת מקורות הכנסה מספקים שהם הספקים שעובדים עמה ונת", שתשלם לחברה עבור עבודות שלאחר פרוץ החקירה; והדגישה את העבודה כי הסכם שננתפס מהוות חלק קטן בלבדמושי העבירה. עוד טענה כי יכולתו של המבוקש למזער נזקים באמצעות הכספיים

ששוררו מחשבון הבנק הפרטי שלו, אף אם פורמללית הם שייכים לאשתו.

2. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, המוגבות במסמכים – הן חסויים והן גלוים – שהוצגו בפני, מצאתי כי דין בקשת רשות העור להתקבל, יש לדון בבקשתה כבURA, ולקבל את העורר באופן חלקי.

עסקין בשלב ראשון של ההליך, טרם הגשת כתבי אישום, בו המבוקש הינו חשוד ולא נאשם. משכך, יש לשמר על האיזון העדין שבין זכות הקניין של המבוקש וחופש UISOKO, אל מול האינטרס הציבורי והצרור להבטיח כי גזר דין הכלול חילוט כספי העבירה, בהינתן העמדה לדין והרשעה, יוכל להתממש. בענייננו, אין אנו עוסקים רק בהשלכות תפיסת הנכסים על המבוקשים, אלא גם בהשלכותיה על צדדים שלישיים רבים, ברובם עובדי המשיבה 2 שלא מקבלים את משכורתם מזה מספר חדשניים, ומשכך נראה כי עולה מהבקשתה אינטראס רוחב יותר מאשר אינטראס המבוקשים בלבד.

על אף שהמשיבה ממשיכה לעבוד ולספק שירותים, ומשכך נראה כי צפויים תקבולים נוספים לטובתה, לעת עתה התרשמתי מכלול החומר שהוצע בפני, שנדరשים לה משבאים זמינים נוספים לצורך המשך פעילותה. לשם זרימת התקבולים העתידיים נדרש כי החברה תצליח להתקיים ולעמדוד בהתחייבותה הנוכחית, בין היתר תשלום משכורות לעובדים ותשלום תלומי חובה. הדבר נכון גם באשר ליחסיה של החברה עם חברת נת"י, ממנה תוכל לקבל תקבולים עתידיים רק בגין עבודות שבוצעו ויבוצעו לאחר פרוץ החקירה. יש לציין כי ממכתבה של נת"י עולה כי אין סכומים מוגדרים שכבר אושרו לתשלום בגין תקופה זו. כמו כן מקובלת עלי טענת הסגנור, לפיה הסכם שנטען בסכום ששוחרר בהסכם, מכיל כספים לגביםם לא הייתה מחלוקת שישיכים לצדדים שלישיים – לא למשיב ולא לחברת בעלותו, המשיבה 2 – ומשכך אין להסתמך על יכולת המש��ים לעשות בהם שימוש לצרכי החברה. מצד الآخر, יש אינטראס ציבורו להילחם נגד תופעות של מעשי עבירות ושחיתות כגון אלה, גם על ידי התערבות באמצעות חילוט, אף בשלב החקירה. השיקול של צרכי החברה מושא החקירה – אין די בו. יש לתת את הדעת גם לחשדות בדבר התנהגות פלילית מטעם החברה, כפי שעולה במקרה זה.

בشكلו כל זאת, ובהתחשב בעובדה שהסכום שנתפס מהוות חלק קטן משווי העבירה הכלול, מצאתי לנכון להורוות על שחרור חלק מן הכספי התפוסים, אך בסכום נמוך יותר מהסכום שהתקבש על ידי המש��ים. מבלי להיכנס לפירוט ההוצאות הכספיות כפי שתוארו על ידם ונתמכו בדו"חות רואה חשבון של החברה, יש לציין כי חלק מהכספיים המתבקשים נועד לשמש לתשלום משכורותיהם של המבוקש 1 ושל שותפתו לחברת, אשר מהווים חשודים עיקריים בפרשנה. כמו כן על טענות מצד המשיבה באשר לפיקטיביות של חלק מהעובדים הרשומים בחברה. מבלי להזכיר בטענות אלה, נראה כי נכון יהיה לשחרר סכום מסוים, אך לא מעבר לכך, עבור צרכי החברה, כזה שיאפשר לה להמשיך פעילותה ולמנוע קriseה, אף אם במצבם מה. מצד אחד, הסכם אינו משמעותי ביחס למכלול. מצד שני, שיעורו גבוה דיו, כך שהחרור עשוי להפחית את הפגיעה בצדדי ג' שאינם חשודים בעבירה. הסכם גם נותן ביטוי מסוים לטיעות שנפלה בהחלט בית המשפט המחויז. זאת על אף שביעירו של דבר עדמת בית המשפט המחויז מקובלת עלי.

3. על מנת להבטיח כי בכיספים שישוחררו יעשה שימוש בלבד למטרות תפקוד החברה, כפי שנטען, הצהיר בא כוח המבוקשים בדיון שנערך לפני כי ביכולתו לנוהל את הכספיים כנאמן. על כן, צו החלטות הנוגע לד.ג. הנדסה תכנון ויעוץ בע"מ, שהוטל על חשבון מספר 16700/82 בبنק לאומי (10) סניף המלך ג'ורג' ירושלים (902) יטוג בזאתן שאפשר לבא כוח המבוקשים, עוז'ד אשר אקסלרד מרח' בית הדפוס 12 ירושלים, להעביר סך של 300,000 ש"ח מכספי החשבון לחשבון נאמנות שיפתח על שמו, כאשר החברה היא הנהנית בחשבון. בא כוח המבוקשים יגיש לנציג פרקליטות המחויז

את כל החומר הקשור לחשבון הנאמנות שייפתח, בהתאם לדרישה. כמו כן, ניתן יהיה לפנות לבית משפט השלום במהלך החקירה, ולבית המשפט המוסמך לאחר הגשת כתב אישום, אם תיתעורר מחלוקת בין הצדדים בנושא חשבון הבנק האמור.

בא כוח המבוקשים יבטיח כי השימוש שנעשה בכיספים אלה הינו למטרות תפוקוד החברה בלבד, כפי שתוארו בבקשת ובפניו, משמע לתשלומי משכורות, תשלום חובה של החברה לרשות, תשלום שוטפים ותשלום שכר דירה. למען הסר ספק, מתוך האמור ישולם תשלום משכורות לעובדים הנמנים בדו"ח העסקת עובדים של ביטוח לאומי מיום 29.12.2015, שהוגש לידי בדין, בלבד, פרט לבני החברה החשודים בעבירות להם לא ישולם תשלום משכורות.

כאמור – העරר נתקבל באופן חלקי.

ניתנה היום, י"א באדר בתשע"ו (21.3.2016).

שפט